

ИЗТОКЪ

»ИЗТОКЪ» има една господ- ствующа идея: да се бори за икономически и културни придобивки, да издири и изнесе онова, което обединява гражданството, да се бори срещу всичко, което го дѣли, да служи на истината и почтенността.

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ животъ

Редактира комитетъ

Проф. Д. Табаковъ

НАЧАЛА ИЛИ ДОМОГВАНИЯ

Резултатитѣ отъ законодателнитѣ избори презъ 1931 г. бѣха неочаквани. Гласоветѣ на народа се дадоха на блока. Народътъ възлагаше голѣми надежди на управлението на народното единство. Всички очакваха бързо разрешение на неотложнитѣ въпроси отъ стопанската и финансова политики на страната ни. Три години се изминаха, безъ да се посвети време за съдбоноснитѣ въпроси. Партийнитѣ ежби и организации надделяха. Не се положиха никакви усилия и грижи да се изгради управлението на страната въз основа на здрави и непоколебими начала. Последствията отъ тази забравя се посочваха. Обаче, справедливо е да се отбележи, че нѣкои отъ управнитѣ съзнаваха и чувстваха, какво ни очаква. И наистина, идването на 19 май стана по единъ естественъ път. Тази дата трѣбва да се счита забележителна отъ тази гледна точка, че тя постави ясно и безъ колебание предъ общественото мнение и цѣлата страна въпроса за истинското управление на страната ни. Разрешението би възстановило духовното спокойствие и би засилило вѣрата въ бждащото. Тѣзи два елемента сж най-ценни въ живота на народа.

Печалното положение презъ всички времена е било плодъ на политическитѣ раздори и отсъствие на здрави ржководни начала. Ето защо, народътъ, който е билъ винаги единенъ, е правилъ зовъ да се забравятъ вжтрешнитѣ борби и да се образува единство на народнитѣ сили. Историята ни учи, че обединението е било символъ на мощъ и творчество. Така напимѣръ: тридесетъ хиляди легионери на Цезаръ надвяха триста хиляди войници на разединената френска земя; стара България стана жертва на разстроениитѣ сили на бояритѣ, които бѣха играчки на турскитѣ пълчища и подкупа. Народътъ ни е билъ винаги на висотата си; следователно, той не е отговоренъ предъ историята. Поставя се въпроса: кои смущаватъ народното единство? Най-голѣми злосторници сж тѣзи, които за лични и партийни смѣтки доведоха България въ безизходно положение. Сжщитѣ сега сж разсваляли да възвѣрнатъ старитѣ си придобивки: да разполагатъ за нова смѣтка съ сждбинитѣ на народа. Тѣ бѣха петдесетъ години пълни и необезпокоявани господари по социалнитѣ, финансови, стапански и политически въпроси. Тѣзи хора бѣха отречени отъ най-великитѣ между великитѣ българи: Селимински, Раковски, Ботевъ, Левски и др. Тогава и сега тѣ сж сжщитѣ, защото методитѣ имъ оставатъ класически: лъжа, измама, лицемерие, нахалство. Molière u la Bruyère порицаха по единъ великолепенъ начинъ такива управници. Засѣгнатитѣ си послужиха съ присжщитѣ на тѣхъ

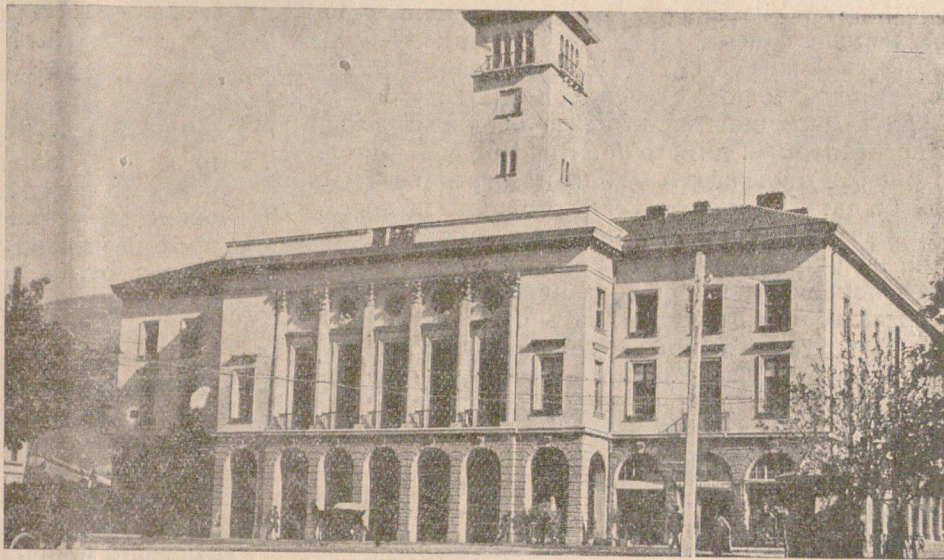
срѣдства. Времето отнесе злословието и богатствата имъ. Но духътъ на великитѣ писатели остана да окриля страдалната истина, която единствена е способна да събуди довѣрието на народа. Щастливи дни ще дочакаме тогава, когато съ пълно съзнание служимъ на истината, справедливостта, на народнитѣ интереси и проникнати отъ бждащото на нацията.

Господаритѣ искатъ на всѣка цена да заграбятъ властта, за да се върнемъ къмъ ония години, когато плащаха данъкъ една стотна отъ обявенитѣ си доходи. Сжщитѣ съспаха безмилостно икономически еснафа и обѣрнаха душата му на пустиня. И съ нахалство искатъ да му отнематъ единствения оазисъ; неговото право да си изкаже болкитѣ, като човѣкъ. Но нека не се забравя, че историята на човѣчеството е единъ нанизъ отъ борби срещу натиска надъ истината, съвестта и правото. Въпрѣки че тѣхната пирамида на страдание да е най-голѣма, тѣзи три слова сж написани съ златни букви въ най-свѣтлиитѣ страници на историята. Тѣ сж били и ще бждатъ светиня въ борбитѣ на народитѣ, за да възтѣржествува справедливостта, а не натиска и насилието. Ето какво казва Sailaux за тѣзи чорбаджии, които искатъ властта:

„Je compléterai aujourd'hui en remarquant qu'on peut faire récolte, abondante, importante tout au moins, en abattant ce que nos horticulteurs, dont j'aime à parler le langage, appellent les „gourmands“. Entés sur les arbres ou sur les abrisseaux, les „gourmands“ dévorent la sève“. (Ще допълня днесъ, като забележа, че може да се доберемъ до една богата жътва, най-малко забележителна, като се позова на това, което нашитѣ градинари и земеделци, на които обичамъ да говоря езика наричатъ „лакомитѣ“. Прилепени на дърветата или храститѣ, „лакомитѣ“ уничтожаватъ млѣзгата).

Истинскитѣ граждански качества се криятъ въ обичта и познаването на миналото. Това е единъ видъ религия къмъ славнитѣ спомени и културни приноси, които съставляватъ нашето най-ценно историческо богатство. Всичко това е чуждо за тѣзи, които искатъ да бждатъ начело на властта. Тѣ искатъ да управляватъ не въ името на принципи, а по силата на тѣхнитѣ господарски разбирания и заповѣди. Щедри въ личнитѣ си и домашни разходи и на гледъ мили християни, но смилено приематъ данѣнитѣ да плащатъ сиромаситѣ. Комисарътъ при обществото на народитѣ пише изрично за нашитѣ данѣци.

„Evalué sans précision, inégalement réparti, l'impôt est assis avec lenteur, inexactitude et complicité, perçu avec négligence et désordre“. (Данѣкътъ е изчисленъ безъ точност, не-

Общинскитѣ домъ

ПОРАЖЕНЦИ

Като наблюдава и следи човѣкъ на известни хора до общинската управа, изпитва печално впечатление и стига до извода, който му обяснява въпроса, защо Сливенъ е останалъ толкова назадъ въ благоустройно и хигиенично отношение, както и въ такова икономическо положение. Сливенската община е имала всички условия да бжде примѣръ на благоустройство, а градътъ да бжде въ цвѣтущо състояние. Сливенъ още отъ деня на освобождението си е ималъ значителна и будна интелигенция и нито общината, нито гражданството сж били едни отъ най-беднитѣ; напротивъ били сж въ завидно състояние. Но за съжаление, сливенци, следъ освобождението, не сж се показали достойни приемници и последователи на голѣмитѣ българи, които Сливенъ даде на България. Сякашъ, съ освобождението се завърши задачата на гр. Сливенъ въ всѣко отношение, и всичкото внимание на сливенци се е погълнало отъ личнитѣ имъ интереси, на които тѣ пожертвували и тоя на града. Всѣки се е грижилъ само за себе си, а ако нѣкой се е явявалъ съ добра воля и искрено желание да направи що-годе за неговото издигане, изпрѣчвалъ се на пътя му злия гений:

парализиралъ неговото дѣло и убивалъ добрата му воля и желание. Днесъ наблюдаваме сжщото явление. Но, ако въ миналото, било понехайство и интелигенцията е оставала равнодушна къмъ процеса на разложението на общинскитѣ дѣла и срѣдства, ще ли и днесъ тя гледа съ равнодушие,

съ интереситѣ и името на града? Възмутенъ е духътъ на Селимински, на Чинтуловъ, на х. Димитра и на цѣлата плеада сливенски дейци. Нека се пазимъ да не ни прокълнатъ!

Д. Мирчевъ

Г-ца ЗОРКА П. ПАНТОВЧИЕВА

и
Г-нъ ИВАНЪ Д. БОЯДЖИЕВЪ

ще се вжнчатъ въ неделя—14. VI., 3 ч. следъ обѣдъ, въ църквата Св. Димитъръ.

Поздравленията се приематъ въ църквата. Настоящето замѣня отдѣлни покани.

Сливенъ

Сливенъ

Д-ръ Петъръ Козаровъ

Земледѣлието и кооперацията

като срѣдство за подобрене поминъка на гр. Сливенъ

Земледѣлието, въ широка смисълъ на думата, съ всички свои отрасли, е било и ще остане главно народенъ поминъкъ за нашата страна. И то не само за селското, но и за голѣма частъ отъ градското население. Отъ земята винаги е идвало благосъстоянието и богатството на българина. А въ Сливенъ, въ миналото и сега, има знаменателенъ брой семейства, които изкарватъ прехраната чрезъ отглеждане на земледѣлски култури. Като условие за това е нужна, преди всичко, наличността на достатъчно земя. Такава има въ околността на града, но като широка пустующа мера. Една частъ отъ нея, чрезъ подходяща обработка, би могла да бжде използвана за земледѣлие, ако и да не е тѣй доброкачествена за цѣлта, Общината би трѣбвало да я раздѣли на участъци и парцели, които да отдаде на нуждающитѣ се за дългосрочно използване, безъ наемъ. По сжщия начинъ трѣбвало да се постъпи и съ Краставо поле, поне за по-добрата му частъ, следъ като се отдѣли необходимата площъ за паша на градския добитъкъ. Ако пъкъ опититѣ за неговото напояване излѣзатъ сполучливи, то се открива възможностъ за използването му, освенъ за земледѣлски, но и за други култури—зеленчукови градини, лозя, черници, овощни дървета и др. Добре ще бжде сжщо да се възстанови закритото държавно землед. опитно стопанство, което да служи за примѣръ на гражданството.

Въ всѣки случай, земята на градската мера въ низината е слабодоходна и за едно интензивно земледѣлие е нуженъ новъ теренъ, съ по-плодородна почва и съ възможностъ за напояване. А такава може да бжде само земята по порѣчието на р. Тунджа, която чрезъ сегашнитѣ бързи автомобилни съобщения, е доближена вече до града. Особено земята отъ лѣвия брѣгъ на рѣката, отъ Минералнитѣ бани до с. с. Артакларе и Михайлово, би трѣбвало да стане обектъ за стопанска дейностъ на сливенци, използвано широко отъ лозари, овощари, градинари, земледѣлци. Почвата тамъ е първокачествена и годна за всички култури. При това мѣстносттата е по запазена отъ познатитѣ сливенски вѣтрове.

Следъ земята, като условия за едно доходно земледѣлие, сж още водата, т. е възможността за напояване и климатическитѣ условия. Последнитѣ сж най-благоприятни и позволяватъ вирението дори на важни културни, каквито сж фастѣцитѣ и памука.

Отъ земледѣлскитѣ растения би трѣбвало да се отглеждатъ главно по-доходнитѣ, каквито сж търговско-ин-

еднакво, сложенъ съ бавностъ, съ сложностъ, опредѣленъ съ небрежностъ и безпорядкъ).

Други голѣми противоречия, които ще разгледаме въ особно изложение се дължатъ

на прѣкомѣрния социаленъ данѣкъ върху хлѣба и даннитѣ за безплатнитѣ трапезарии въ цѣлото царство. Всички тржбятъ за зачитане на традициитѣ презъ време на възражда-

нето. Обаче, завещанието на праѣдитѣ отъ тази епоха осжждаше на първо мѣсто личната и държавна търговия съ насжщия на народа.

дустриалнитѣ: влакнодайни, маслодайни, ароматичнитѣ, а сѣщо и фуражнитѣ. Последнитѣ сѣ необходими за подобрието на нашето скотовѣдство, понеже даватъ изобилно и хранителенъ фуражъ за добитѣка.

Около града, на по-беднитѣ почви, ше успѣватъ зърненитѣ храни, бобовитѣ растенія, фий, суданка, люцерна, а тютюна само въ изпитанитѣ вече мѣста: сѣщо овощни дървета, черници и др.

Покрай Тунджа, освенъ лозя, овощни и зеленчукови градини, биха могли успѣшно да се отглеждатъ и следнитѣ доходни земледѣлски култури: конопъ, памукъ, фасѣци, слънчогледъ, ричинъ (кърлежъ) и отлични бостани и отъ ароматичнитѣ: мента, анасонъ, кимеонъ, резине, а сѣщо пиретрамъ (за прахъ противъ дървеници и флайтоксѣ), люцерна, крѣмно цвекло и др. фуражни (слънчогледъ, конопъ, памукъ) за сега предварително се закупва и заплаща по опредѣлени цени отъ Б. Зем. и Коопер. банка.

Скотовѣдство. Условия за едно интензивно скотовѣдство нѣма, поради липса на фуражъ и пасища — полски и балкански. Речъ може да става само за млѣченъ добитѣкъ, понеже въ града силно се чувствува нуждата отъ млѣко. Отъ говедитѣ раси ше трѣбва да се предпочита мѣстната наша Искърска порода, вмѣсто Монтафонитѣ и Сименталитѣ, които още се отглеждатъ. Сѣщо и млѣчнитѣ биволици не бива да бждатъ изоставени. Но грижата за достатѣчно фуражъ трѣбва винаги да стои на първо мѣсто, чрезъ създаването на изкуствени ливади.

Козитѣ поради редъ причини, ше трѣбва съвършено да се премахнатъ, или да се замѣнятъ съ Саански. За смѣтка на това, да се увеличи броя на овцетѣ, доколкото условията позволяватъ. Свиневѣдството, което нѣкога е било добде застѣпено въ града, би трѣбвало сѣщо да се засили.

За млѣчния добитѣкъ въ Балкана, належащо е създаването на млѣкарски кооперации и кооперативни мандри, за едно по-модерно и рационално производство.

Отъ дребнитѣ отрасли на скотовѣдството, бубарството има най-добри условия, за да бжде използванъ женския и детския трудъ и да стане като страниченъ доходъ за много бедни семейства. Фабрикацията на изкуствената коприна не трѣбва да бжде спѣнка въ това отношение. Произведенитѣ пашкули, както е известно, се откупуватъ на твърди цени отъ Бѣлг. Землед. и Коопер. банка. А като естествено продължение на бубохраненето, ше дойде свилоточенето и тъкането на домашни копринени платна, както това се практикува на много мѣста у насъ.

Въ града и около него има сѣщо добри условия за пчеларство. Нѣкога то е било добре застѣпено. Паша и сега има достатѣчно, а не липсватъ и интеллигентни сили, като пенсионери, учители, чиновници и др. които съ успѣхъ биха се отдали на това приятно и последно занятие. Като говоримъ за земледѣлие и скотовѣдство, не трѣбва да забравяме и земледѣлскитѣ застраховки, които сѣ държавни и се прилагатъ отъ Б. Земл. коопер. банка. Тѣ сѣ само единственото срѣдство, за да се предпазимъ отъ рисковетѣ на които сѣ изложени тия поминѣци. За застраховка на домашния добитѣкъ има вече основано сдружаване, което сѣществува отъ редъ години, макаръ доста анемично. Обаче, застраховката срещу градушката, която е най-опаснитѣя неприятель за сливенскитѣ лозари, понеже редовно ги бие, е твърде слабо застѣпена. Като причина за това се изтъкватъ ужъ високитѣ премии (годишнитѣ вноски), а се забравя, че риска при лозята е много голѣмъ. Застраховката пакто се каза, е държавна, подпомага се отъ нея и не преследва никакви печалби. Каквито и да сѣ премиитѣ, тѣ се възвръщатъ многократно при градубитѣ.

Въ заключение ше кажа, че сѣществува неограничена възможность за стопанска дейность въ областѣта на земледѣлието, съ всичкитѣ му отрасли. При това произведенитѣ сурови или преработени продукти намиратъ винаги добъръ пазаръ у насъ или за износъ въ странство.

Съ земледѣлието сѣ свързани тѣсно и земледѣлски индустрии.

За растителнитѣ продукти на първо мѣсто се явява необходимата консерватна индустрия, за производство на консервирани зеленчуци и плодове, мармелади, пюрета, петмези, сгѣстенъ гроздовъ сокъ, сушени плодове и зеленчуци и др. Такава въ Сливенъ ошл не е застѣпена.

Колбасната индустрия предполага наличностьта на модерна клинѣца съ хладилникъ, съ каквато града въ скоро време ше се сдобие. Приготовленето на пѣстарма, суджуци, сѣздърма и др., е стара индустрия на Сливенъ и то много реномирана. Хладилникътъ ше служи сѣщо за целесъобразно приготвяне и запазване на сирене, кашкавалъ, както и на зеленчуци и плодове, включително грозде. Той ше позволи и експортната търговия съ хладилни вагони на хранителни продукти въ странство.

ИНТЕРВЮ СЪ

РОЗА ПОПОВА И СВ. ФУРЕЖЪ

Бесѣдвамъ съ голѣмата артистка? Едва ли бихъ могла артистка. Единъ разговоръ, точно да опредѣля. Такава който освежава, дава криле съзмъ се запомнила. Още не на духа. Забравенъ, чуждъ, връстно дете, изваждахъ изъ лежи подъ насъ дѣлничния гардероба най-хубавитѣ коприпокой на града. Върѣдъ зелената молитва на бороветѣ, имитирамъ въ всичкитѣ й подг-жа Роза Попова — тази не-повторима жрица на родното театрално изкуство, още веднажъ изживява усѣняниятъ си съ бодили и цвѣтя, огромень, творчески пѣжъ.

— Какъ открихте артистичното си призвание?
— Какъ и кога станахте директорство. За прѣвъ пѣжъ

стѣпихъ на сцената въ гр. Кюстендилъ — овощната градина на Бѣлгария. Дебютната ми роля бѣ „Луcreция Боржия“.
— Какъ бѣхте приета отъ публиката?
Г-жа Роза Попова потапя дълбоки, замечтани очи въ далечния низъ на отминалитѣ години и мелодичния й гласъ наново се слива съ лекия повѣй на планинския вѣтрецъ:
— Успѣхътъ ми бѣ огроменъ. Но за менъ славата нѣмаше значение. Единственото нѣщо, което ме вълнуваше тогава, бѣше: да играя, да играя и само да играя...
— Какво е Вашето амплуа и кои сѣ любимитѣ Ви роли.
— За мене не е важно амплуато. Въ моятъ театъръ азъ

изнасяхъ и най-незначителни жествени разбори.
— Кога постѣпихте въ Народния театъръ?
— Презъ лѣтото на 1907 г. г-нъ Озефъ Шмаха ме покани да постѣпя въ Нар. театъръ, чийто директоръ бѣше Пенчо Славейковъ, драматургъ—Пѣю Яворовъ и режисоръ—Оз. Шмаха. Изпитвахъ голѣма радостъ да работя съ тѣзи трима високо-културни мже и следъ като нашата печална театрална действителность на кара и тримата да си отидатъ, азъ сѣщо напуснахъ. Безъ голѣми художествени и интелектуални ръководители стоенето ми въ Нар. театъръ изгуби всѣко значение за мене.
Мѣстото не ми позволява да дамъ въ подробности раз-

Сливенско Градско Общинско Управление

Обявление

№ 8402

гр. Сливенъ, 12 юний 1936 год.

Известяватъ се инвестирющитѣ, че на 22 юний 1936 год., отъ 9 часа, въ Сливенското данѣчно управление ше се водятъ прегдвори за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие, на общинската будка при Сливенскитѣ общински минерални бани, за време отъ деня на сключване договора до 31 декемврий 1936 г.

Тържнитѣ книжа сѣ на разположение всѣки присѣтственъ денъ въ общинското управление.

Отъ общинското управление

СЛИВЕНЦИ,
Предпочитайте най-хубавото
ПРѢСНО МАСЛО
за чай, сладки, готвене и други млѣчни произведения отъ масларския магазинъ на ДИМО ДИМОВЪ.

ИНТЕРЕСНО ЗА ВСИЧКИ

Известната реномирана обушарска фирма Т. Карагъозянъ & Синъ, съобщава на своитѣ многобройни клиенти, че премести магазина си въ новитѣ дюкяни до П. Камбуровъ, като отъ 1 юний се преименува на Филипъ Карагъозянъ. Съобщавайки горното, надѣвамъ се, че и за напредъ — клиентелата както и до сега ще остане напълно задоволена.

Съ почитание: Ф. Карагъозянъ

Опитахте ли цигаритѣ I „Луксъ“ и II „Каро“?

ПРОДАВА СЕ КЖЩА

находяща се въ гр. Сливенъ, ул. „Асеновска“ при сѣседѣ: Т. Д. Кършевъ и Н. Умайниковъ.

Подробности и споразумение при маг. „Мария Луиза“ — Сливенъ.

НАЙ-ВКУСНАТА СУТРИННА ЗАКУСКА Е МЕДЪ И МАСЛО

Купихте ли си отъ ДИМО ДИМОВЪ.

Малочленно семейство търси две хигиенични стаи и кухня.

Справка въ редакцията на в. „Изтокъ“ — печатница „Трудъ“ — пл. „Х. Димитъръ“.

— Какъ открихте артистичното си призвание?
— Какъ и кога станахте директорство. За прѣвъ пѣжъ

Д-ръ Ст. Кадиев

На борба против туберкулозата

Сливенското дружество за борба с туберкулозата е възобновило своята дейност.

След дългогодишна латаргия, дължаща се на апатията на нашето общество към собственото си здраве, дружеството излезе предъ гражданството с редица програмни искания, които очакват неотложни разрешения: Едни от тях сж следните:

Здравно превъзпитание на народа ни сж огледъ застрашаващата го туберкулозна напасть.

Организиране на диспансеръ, който да се грижи за своевременното откриване на болнитъ, навременното имъ лъчение и изолация.

Обзавеждане на сестра — посетителски институтъ, който да посещава домоветъ на гръдоболнитъ и застрашенитъ отъ туберкулоза и да имъ дава здравни съвети на мѣсто, въ самитъ домове.

Организиране на школи за физическо възпитание къмъ фабрицитъ сж огледъ на системната дихателна гимнастика.

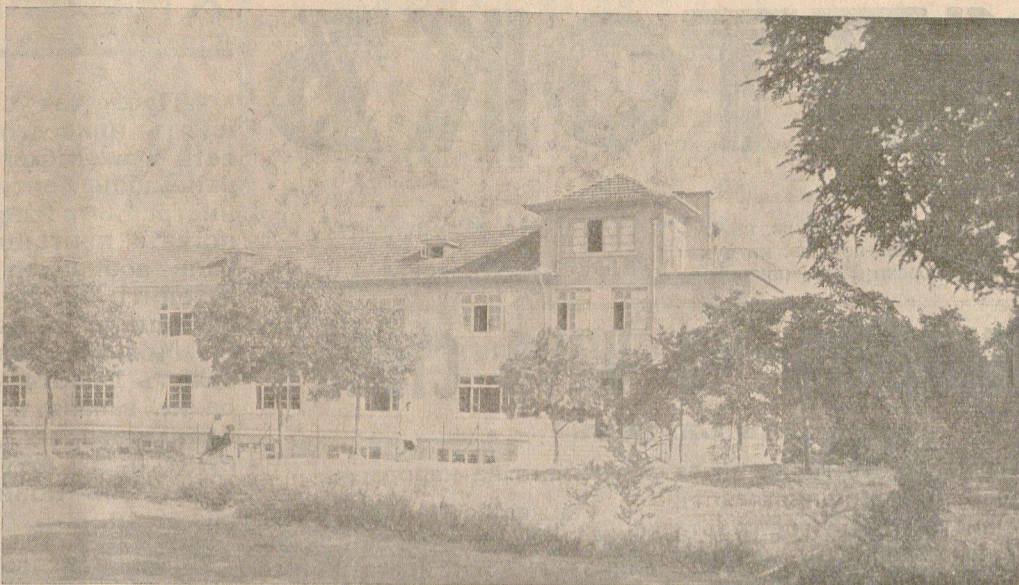
Организиране на ученически колонии презъ лѣтото при училищата на планинскитъ села, като с. Бѣла и др.

Насърдчение и пропагандиране на туризма въ планината и сутриннитъ гимнастики по близкитъ около града височини сж дълбоки дишания.

Организиране на пропагандна седмица противъ туберкулозата.

Дружеството очаква събудения интересъ на обществото къмъ неговата дейность и се надява на подкрепата му.

Срамота е да се считаме за културенъ народъ, а да поддържаме нечувана за Европа туберкулозна заболяваемость и смъртность. Грѣхота е да имаме такива хубави условия за здраво население, а да го оставяме да се самоубива чрезъ туберкулозна бацилъ.

Работническата почивна станция при Слив. мин. бани

Сливенскитъ минерални бани — известни въ цѣла България сж своята голѣма цѣлбность

НАУЧНА КНИЖНИНА

ТЕОРИЯ НА ЩРАЙХГАРНОТО ПРЕДАРСТВО

Има хора, които обичатъ да вдигатъ шумъ около себе си. „Отъ иглата правятъ чирясло“, както се изразяватъ старитъ хора. Имало ги е въ миналото, има ги и сега. Тѣ намиратъ пжтица и начини да се „издигнатъ“ и играятъ роля на общественици. Но, има и други — тѣ работятъ тихо, мълкомъ. Тѣхнитъ имена не се ласкаятъ, нито дѣлата имъ.

Такъвъ е нашиятъ приятелъ и колега А Серафимовъ. Той сигурно ще се поразсърди, че изнасяме името му, но и така да е, не можемъ да не изкажемъ гласно похвала. Срещу цената на двугодишенъ трудъ и маса материални жертви, преди нѣколко дни, той поднесе на българския текстиленъ техникъ единъ спретнатъ и издържанъ въ всѣко отношение томъ върху *Теорията на щрайхгарното предарство*.

Споредъ скромната ни преценка, това е първата издържана техническа книга, на български езикъ. Нѣма да пресаритъ хора. Имало ги е въ миналото, има ги и сега. Тѣ намиратъ пжтица и начини да се „издигнатъ“ и играятъ роля на общественици. Но, има и други — тѣ работятъ тихо, мълкомъ. Тѣхнитъ имена не се ласкаятъ, нито дѣлата имъ.

Трудътъ на А. С. не е чисто оригиналенъ, но е толкова по-цененъ, защото, използвайки изданията на най-виднитъ германски и чехски капацитети, той ги е нагодилъ така добре, че ще ползува не само ученици и учители, но и хората на практиката.

Най-мощниятъ отрасълъ на нашата индустрия черпѣше досега теоритическитъ си предпоставки отъ чужда литература. Благодарение непосилния

трудъ и жертви отъ страна на учителитъ при Слив. текст. у-ще, излизатъ на бѣлъ свѣтъ нѣколко томчета по специалноститъ на текст. индустрия. Никой освенъ тѣхнитъ питомци не ги е подкрепилъ, а тѣ наистина творятъ и заслужаватъ по-широка подкрепа.

Спираме вниманието на г-да индустриалцитъ и очакваме тѣ да иматъ инициативата по тоя въпросъ.

Ив. Д. Бояджиев

Опазване на цвѣтята въ Сливенския балканъ

По искане на сливенскитъ туристи, господинъ Министерътъ на Земледѣлието и Държавнитъ Имоти забранява, за срокъ отъ 20 години, брането, кжсането и изкореняването, въ границитъ на Сливенския балканъ, на следнитъ растения:

1. Анемония
2. Синя Тинтява
3. Колакътъ (Дебелецъ)
4. Жълто Лале
5. Сжсень.

На виновнитъ ще се съставятъ актове и ще блждатъ глобявани.

Благодарность

Концертътъ на III Срѣдишна Сливенска прогимназия „Д-ръ Ив. Селимински“, състоялъ се на 7 юни 1936 г. въ гр. Габрово, бѣ едно тържество на родната пѣсенъ.

Това тържество, обаче, се дължи на габровското гражданство, което не пожали ни време, ни срѣдства, за да докаже, че умѣе да цени усилията, постиженията и резултатитъ на българското дете. Намъ липсватъ думи, за да изразимъ признателността си на габровци, чийто приемъ бѣ знаменитъ — той ще остане паметенъ за сливенскитъ деца. По-топли сърдца, по-щедра

ржка, по-широко отворени обятия за гости надали има отъ тѣзи на габровци. Благодаримъ сърдечно на това просвѣтено, трудолюбиво и любезно гражданство.

Изказваме по-специални чувства и благодарность на Господина Кмета на града, който ни даде безрезервната си подкрепа и удостои концерта сж личното си присжтствие, на всички семейства, които взеха по домоветъ си деца, кждето последнитъ чувствали „все както че ли бѣ празникъ“, на господина Директора на сл. гимназия за отпустнатата ученическа музика, на колежитъ отъ прогимназиитъ за ценното имъ съдействие при разквартуване на децата, уреждане на концерта и сърдечната имъ привързаность къмъ дѣлото; на учителя по пѣние г-нъ Величко Мянковъ, чийто кротки отношения и непрекжснатъ контактъ сж сливенскитъ учители и ученици бѣ за примѣръ; на голѣмия благодетелъ г-нъ Пенчо Семовъ, който даде сърдеченъ приемъ на хора; на бившия капелмайсторъ Анд. Безловъ — главниятъ виновникъ за идването ни въ Габрово и неуморимиятъ ратникъ въ полето на родното изкуство. Благодаринъ на всички.

Срѣдишенъ директоръ:
Ив. Тодоровъ

По случай тържествата за Таню Войвода въ Разградъ, кмета на града ни е изпратилъ поздравителна телеграма до председателя на разградския комитетъ. Последниятъ, на свой редъ е отговорилъ до г-нъ кмета сж следната телеграма:

„Днесъ при масово стечение на гражданството, войската и учащитъ се чувствува сжпата паметъ на великия българинъ Вашъ съгражданинъ ТАНЮ ВОЙВОДА загиналия въ неравна борба за свободата на родината. Нека вѣчно живѣе името му за слава на сливенци и за назидание на младежта.

говорътъ ми сж тази рѣдка идеалистка сж стихийна енергия и воля за работа, за да се обгрне въ цѣлата пълнота огромното ѣ значение за развоя на родното ни театрално дѣло.

Артиската Роза Попова, наречена отъ чуждата преса „Балканската Сара Бернардъ“ надхвърля сцената — тя е и даровита поетеса, есеистка и авторка на пиеситъ: „Презъ бунта“ и „Заветъ“. Следвала е и медицина и е ревностна последователка на Фройдъ, а презъ дветъ войни е проявила очудваща дейность и себепожертвование, като милосердна сестра, за което и получила благодарственъ адресъ отъ Македонския националенъ комитетъ.

Какво е Роза Попова, до-

колко тя е ценена и въ чужбина, вѣнъ отъ многото отличия, които е получила, като артистка, тя е била поканена да участвува въ разкошно-издадената книга на г-жа Елга Кернъ, „Автобиография на най-голѣмитъ жени — представителки отъ всички нации.

Всестранната дейность на г-жа Роза Попова е гордость най-вече за насъ българскитъ жени, така грубо — подценени и до сега отъ суровия егоизъмъ на мъжа.

Г-жа Роза Попова посети града ни заедно сж съпругътъ си — известния детски поетъ Чичо Стоянь и драматургътъ г. Св. Фуренъ. Последниятъ е зарегистриралъ своя творчески активъ въ различнитъ отрасли на родното ни изкуство. На въпросътъ ми коя своя

дейность цени най-много, г-нъ Свѣтославъ Фуренъ отговори:

— Преди всичко азъ съмъ драматургъ. Писалъ съмъ пиеси, както за възрастни, така и за деца. Отъ пиеситъ ми за възрастни, най-голѣмъ успѣхъ има битовата драма „Магия.“ А отъ тѣзи за деца — „Златка, златно момиче.“

— Трѣбва ли да се пишатъ пиеси предназначени едновременно и за деца и за юноши?

— Наистина, това е голѣма грѣшка. Детскитъ драматурзи не трѣбва да забравятъ, че това сж две възрасти сж различни интереси и различенъ свѣтогледъ.

— Кои отъ съвременнитъ български пиеси Ви харесватъ най-много?

— Азъ съмъ краенъ. И открито заявявамъ, че ни една

отъ днешнитъ наши пиеси не ме задоволява напълно. Драмата е синтезъ на всички изкуства, за нея е необходима широка култура, каквато мнозинството отъ нашитъ драматурзи нѣматъ; — а оттамъ и липсата на миогледъ. Тази е първопричината, поради която напълно издържана драматична творба?

— Могатъ и трѣбва ли чужденци — режисьори да поставятъ български пиеси?

— Това е една отъ капиталнитъ грѣшки на нашия Народенъ театъръ. Преди всичко, чужденецътъ — режисьоръ не познава както трѣбва родниятъ ни битъ пѣкъ дори и езикъ, и при най-голѣмитъ усилия, и при най-голѣмитъ усилия, той никога не би могълъ да постави една българска пиеса,

СВѢТОВНО ИЗВЕСТНАТА МЕТОДА

„1000 ДУМИ...“

ФРЕНСКИ НѢМСКИ АНГЛИЙСКИ

По 12 книжки, речникъ ги папка. Издание на XII годишно издателство — „Модерна домакина“ — София, „Леге“ № 9. Абонаментъ за 1 езикъ 200 лв. изведнажъ, или 220 лв. на части. Пош., чек. смѣтка 2068.

КОЛОЕЗДАЧИ!

Пристигнаха ми известнитъ

Походни велосипеди

Оригиналъ „ГБОРИКЕ“

Хромъ — никилирани, лекъ ходъ, красивъ видъ, здрава конструкция.

Цени износни

Всѣки велосипедъ се придружава сж фабрична гаранция, че е оригиналъ,

Пазете се отъ имитацията

Подпредставителъ за Сливенъ:

ПАН. КАМБУРОВЪ

Тел. № 51

Платихте ли си абонамента?

Печ. „Трудъ“ — Ю. Къневъ — Сливенъ

така, както би я поставилъ единъ културенъ и даровитъ български режисьоръ, а такива у насъ има, макаръ че ржководната политика на Народния театъръ почти винаги имъ е прѣчила да достигнатъ своя творчески максимумъ.

Още много нѣща бихъ могла да чуя отъ г-нъ Св. Фуренъ за неговата творческа дейность и за родното ни театрално дѣло, но той е крайно скромненъ и избѣгва да говори за себе си пѣкъ и времето, сж което разполагахъ, не ми позволи да обременявамъ сж повече въпроси този известенъ достатъчно у насъ театралъ, чийто ценни мисли за изкуството сж прѣснати изъ много отъ нашитъ вестници и списания.

Соня Вичева

ИЗТОКЪ

ХРОНИКА

Разписание на влаковете

отъ 15 май 1936 год.

Тръгва	Пристига	Тръгва	Има връзка за и отъ
	ч. м.	ч. м.	
за Зимница	— — —	3 30	за Бургазъ
„ „	— — —	10 45	„ София и Бургазъ
„ „	— — —	15 45	„ „
„ „	— — —	50 45	„ София
отъ Зимница	5 30	— —	отъ София
„ „	13 30	— —	„ Бургазъ — София
„ „	18 30	— —	„ „
„ „	23 02	— —	„ Бургазъ
за Джбово	— — —	8 56	за Ст.-Заг. и Г.-Орѣховица
„ „	— — —	15 00	„ „
„ „	— — —	13 00	съ една каруца
отъ Джбово	14 12	— —	отъ Ст.-Заг. и Г.-Орѣховица
„ „	20 28	— —	„ „
„ „	8 48	— —	съ една каруца

Презъ тая седмица нашият инкасаторъ ще посети гр. Ямболъ за събиране абонаментитѣ, а администрацията изпраща, чрезъ пощата, квитанции за събиране абонаментитѣ на читателитѣ ни въ градоветѣ: Пловдивъ, Варна и Русе.

Молимъ всички, които ценятъ дѣлото на „Изтокъ“ да не забавятъ повече изплащането на дължимитѣ суми и да не ни обременяватъ съ нови пощенски разноски.

Новиятъ областенъ директоръ — г. Н. Рашковъ, тая седмица посети града ни, за да се занознае съ нуждитѣ му.

Професоритѣ Недѣлчевъ и Русчо Райновъ — наши съграждани — сж избрани за декани — първия на агрономо-лесовъдния факултетъ, а втория на физико-математическия факултетъ.

Новиятъ началникъ — генералъ Марковъ — пристигна въ града ни на 8 т. м., посрещнатъ на гарата отъ г-да офицеритѣ, почетна рота, окол. управителъ и кмета.

Г-нъ генералътъ бѣше поздравенъ и отъ нашата редакция чрезъ г. инж. Н. Шишеджиевъ.

Г-нъ професоръ Д. Табаковъ е назначенъ за министерски пратеникъ при произвеждане на зрѣлостнитѣ изпити въ Слѣтитѣ гимназии.

Всѣки левъ, който пострѣбва за „Изтокъ“ се употребява единствено за подобрене и издръжка вестника. Членоветѣ на редакциония комитетъ не получаватъ парични възнаграждения за вложения трудъ, затова се осмеляватъ пакъ да Ви припомнятъ: — платете си абонамента.

Бившиятъ учителъ по литература въ гимназията — г. Дим. Мирчевъ — е далъ поддѣждъ за клевета редактора на в. „Правда“ — Нисимъ Лило.

Сливенскиятъ Митрополитъ г. г. Иларионъ е преизбранъ за членъ на Св. Синодъ.

І Сждия изпълнителъ въ града ни г. Стефанъ п. Петковъ е повишенъ на мѣсто въ рангъ зам. околийски сждия.

Филхармонията ще изнесе утре-недѣля пр. обѣдъ — 14 т. м. — популаренъ концертъ въ салона на читалище „Зора“.

Въздърж. учит. окол. д-во поканва членоветѣ си на събрание на 17 т. м. — вторникъ — 6 ч. вечерята въ у-ще „Цанко Церковски“

На 9 т. м. 10 ч. сутринята се помина видния нашъ съгражданинъ и индустриалець — **Алекси Д. Маринковъ** на 73 години.

Опѣлото се извърши въ гр. Бургазъ, при стечението на много почитатели, които високо ценѣха гражданскитѣ добродетели и голѣмата работоспособностъ и покойния.

Животътъ на Алекси Д. Маринковъ бѣше низъ отъ непрекъснатъ трудъ и затова може да служи за примѣръ на младитѣ поколения.

Концертътъ на детския хоръ и оркестъръ въ гр. Габрово е миналъ при голѣмъ успѣхъ. Габровци сж указали радушенъ приемъ на сливенскитѣ деца и сж проявили живъ интересъ къмъ културната имъ инициатива.

Съобщение отъ Гражданския клубъ

Обявеното на 7 т. м. годишно събрание на гражданския клубъ се състоя и реши следното:

1. Удобри отчетитѣ на управителния и контролния съвети на клуба и освободи сждитѣ отъ отговорностъ.

2. Водимо отъ желанието да се даде възможностъ на всички държавни и общински чиновници да посещаватъ клуба, общото събрание реши да се поканятъ сждитѣ да посещаватъ клуба безплатно като гости, а желающитѣ могатъ да станатъ членове на клуба срещу 30 лева месеченъ вносъ.

3. Предвидъ напредналото време събранието се отложи за 21 т. м. въ 10 часа сутринята, когато ще продължи заседанието за изчерпване на дневния редъ:

1. Разни
2. Изборъ на новъ Управителенъ съветъ.

Поради технически причини миналиятъ брой бѣше отпечатанъ на два пѣти и затова експедирането му за абонатитѣ ни извънъ Сливенъ се забави. Молимъ за извинение.

Архитектъ Кавалджиевъ е изработилъ плана за преобразяване на бившата винарница въ домъ за безпризорни и туристическа спалня.

Презъ текущия сезонъ предстои да се строи павилионъ за грѣдоболни къмъ сливенската държавна болница. Сждиятъ ще има 40 легла за лежачи болни, ренгеновъ апаратъ и диспансеръ. Остава да се желае само последниятъ да влѣзе въ своята истинска просвѣтно — предпазна роля, чрезъ която не само да се лѣкуватъ заболѣлитѣ, а да се предпазятъ отъ заболяване здравитѣ и предразположенитѣ.

Уроци по латински езикъ отъ 1 юлий преподава Г. В. Стефановъ. Справка К. Сахакянъ — часовничаръ.

Падналиятъ дъждъ въ срѣда — 10 т. м. попрѣчи на хорститѣ отъ Народния хоръ да отидатъ на гробищата на поклонение предъ гробоветѣ на заслужилитѣ за хора дейци — Д-ръ Ив. Дрѣнковъ и Тодоръ Николовъ. Поклонението се отложи за идущата срѣда — привечеръ. Сборно мѣсто за хорститѣ — читалище „Зора“ — 7^{1/2} часа сл. обѣдъ.

Канятъ се почитателитѣ на покойницитѣ да присъствуватъ.

Сливенската Т. П. Т. Станция съобщава, че е започнато събирането на телефоннитѣ абонаментни такси за третото тримесечие на текущата финансова година до 30 юний вкл. въ обикновенъ размѣръ, а до 14 юли вкл. съ 10% глоба. Следъ тази дата постоветѣ на неплатилитѣ абонати ще се отнематъ.

Отъ станцията.

Отъ 1 юний администрацията на вестника ни се помѣщава въ зданието на г. Илия Гудевъ (подъ пощата) — до книжарница Краваревъ.

Комитетътъ Таню Войвода въ гр. Разградъ е изпратилъ телеграма и до сродницитѣ на Таню Войвода въ града ни. М. Кирякова, П. Русловъ и Ст. Димитровъ Стояновъ;

Днесъ при масово стечение на гражданството, войска и учащитѣ се чествува скъпата память на вашия великъ сродникъ Таню Войвода. Вѣчна му память и хвала на родътъ ви.

Рекламирайте въ „Изтокъ“

Вакантна е длъжността учил. прислуга въ II прогимназия въ Сливенъ. Желаящи да заематъ тази длъжностъ, да подадатъ заявление до директора на прогимназията.

Абитуриентитѣ при слѣтитѣ гимназии сж разработили следната тема по бълг. езикъ за зрѣлостенъ изпитъ „Изобличителитѣ на отрицателното въ нашия животъ преди освобождението“

Литературенъ чесь, ред. Р. К. Чинковъ, год. II-ра, брой 39, излѣзе въ 8 голѣми страници съ множество иллюстрации. Съдържа: Ив. Камбуровъ — Народна пѣвица; Д-ръ Вас. Спасовъ — Христина Морфова; Д-ръ Д. Стоевски — Красота на труда; Мл. Исаевъ — Новия художественъ реализъмъ; Дм. п. Димитровъ — Смъртта на Ренние; Д-ръ Д. Тодоровъ — Стари и млади; Ат. Илиевъ — Психиатрия и възпитание; Ив. Минковъ — Любовта въ общественния животъ; разказъ отъ Б. Овесянинъ; стихове отъ Мих. Ковачевъ, културни сърбениция отъ чужбина и провинцията и пр. и пр. Отдѣленъ брой струва сега вече само 3 лева Издава „Азбчка“ Акц. Д-во бул. Дондуковъ № 74 — София.

„Изтокъ“ редовно всѣка седмица Ви поднася разнообразно четиво, безъ да се заплаща труда на редакторитѣ и сътруднитѣ. Той чака подкрепата Ви — платете си абонамента.

Интересътъ на гражданството къмъ подпочвената вода е голѣмъ. Маса граждани отиватъ всѣки день да видятъ резултата отъ проучването,

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см. сждебни — по 1 лв. на дума търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 лв.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

Юбилеятъ на Чичо Стоянь въ Сливенъ

На 5 т. м. въ града ни се чествува 70 годишнината отъ рождението и 50 годишната писателска дейностъ на най-стария ни детски поетъ — Стоянь М. Поповъ — известенъ на читателитѣ съ името Чичо Стоянь. Чествуването стана само предъ децата отъ първоначалнитѣ училища въ салона на читалище „Зора“. Писателтъ Св. Камбуровъ — Фуренъ — говори за живота на юбиляра, а последния прочете нѣколко отъ своитѣ стихотворения. Почти отъ всички училища малки ученици, непринудено, топло поздравиха любимия си поетъ и го отрупаха съ цвѣта. Трогнатъ, стария писателъ цѣлуваше децата и имъ пожелаваше въ здраве да растнатъ и да прославятъ още по-вече името на народа си.

Тържеството завърши съ филма „Синята брада“ — по приказката отъ братя Гримъ. Следъ юбилейното тържество, Чичо Стоянь, заедно съ придружаващитѣ го — съпругата му — известната наша артистка Роза Попова и г. Камбуровъ — Фуренъ посетиха г. Пушкаровъ при кладенеца за подпочвенитѣ води, кждцата на х. Димитъръ, гроба му, кждцата на Дѣдо Нено Брадата, кждцата на Добри Чинтуловъ, Баба Аргира Жечкова, съ която водиха оживенъ и твърде интересенъ разговоръ. На следния день виднитѣ гости на града ни заминаха за Ямболъ, като отнесоха отлични впечатления отъ Сливенъ.

Слив. деца — хористи и оркестранти женатъ успѣхи и въ другитѣ градове

МУЗИКАЛНА КРИТИКА

Концертътъ на слив. деца въ Габрово

Гр. Габрово, 8. VI. Вчера душата на „Моцарта.“ Всичко, що се изсвирваше, внасяше радостъ и възторгъ въ публиката. Малкитѣ музиканти станаха любимци на всички.

Въ последния дѣлъ се застъпи тоже вокалната музика. Тукъ отново проличаваше мощта на хора отъ 100 деца. Пѣснитѣ имъ „У Недина слънце грѣе“ отъ Митовъ, а особено „Звезди“ съ текстъ и музика отъ диригента, поставиха корона на постигнатия до момента блѣскавъ резултатъ.

Концертътъ завърши съ марша „О, Българо,“ дирижиранъ отъ ученика отъ I кл. Деянъ Цековъ. Шумнитѣ овацции заставиха даровития диригентъ и втори пътъ да излѣзе на сцената съ своя хоръ.

Нѣколкото поднесени букети красноречиво говорѣха за успѣха на малкитѣ музиканти, а сждо така, нескончаемитѣ аплодисменти.

Ние поздравяваме както участвуващи, така и ржководители и искрено желаемъ следъ не много дни да бждатъ отново наши желани гости.

Втората часть бѣ посветена на оркестра. Първиятъ изпѣлненъ номеръ бѣ отъ Бетховенъ „Радостъ въ природата“, а следващиятъ отъ Рейсигеръ „Последнитѣ мисли на Веберъ.“ Следъ това изпълниха „Възхвала на твореца“ отъ Бортнянски и „Романсъ“ отъ Моцартъ.

Тѣй хубаво свирятъ, съ абсолютна чистота, и предаватъ всѣки авторъ и то напълно въ стила му!

Колко нѣжно предадоха

Настоящиятъ отзивъ препечатваме отъ в. „Варненска поща“, бр. 6326, отъ 10 юний 1936 год.

Пушете само цигаритѣ III к. „България“